

HET LINDENBOSCH BIJ COLBITZ

(200 ha).

door

P. J. DROST.

De Duitse Dendrologische Vereeniging hield begin Augustus haar jaarvergadering te Magdeburg en de excursies in de omgeving van deze stad, waarbij o.a. ook een bezoek gebracht werd aan het lindenbosch bij Colbitz, *het eenige „Lindenwald“* in Duitschland.

Dit bosch is gelegen in de z.g. Letzlinger Heide, een eindmoraine landschap. De oppervlakte is bedekt met zandige leem, aan de randen ligt plaatselijk wit zand en komen zandverstuivingen voor. Het terrein is overigens heuvelachtig met typische hoogten, terwijl in de laagten waterplassen voorkomen. De Letzlinger heide is voor het grootste gedeelte beboscht, v.n.l. met dennen, terwijl ook loofhout voorkomt (veel haagbeuk). Opvallend zijn hier ook de juniperusgroepen en -bosschen; welke tot 12 m hoog zijn.

Aan den zuidrand van dit gebied komen op verschillende plaatsen hunnebedden voor, ook talrijke ruïnen.

Het beheer der bosschen is in handen van den staat.

Omtrent het ontstaan van het „Lindenwald“ is niets bekend. In 1200 kent men reeds het dorp Lindhorst. Het bosch heeft een oppervlakte van 200 ha van zuivere linden, welke tot 25 m hoog zijn, met bovendien nog 100 ha gemengd lindenbosch. Waar wij in ons land linden als parkboomen of groepsge wijze als alleeboomen of op groote erven kennen, kan men zich voorstellen, hoe merkwaardig het bezoek aan zulk een bosch met hooge linden is, vooral in den bloeitijd. De stand der linden is vrij hol en bijna alle leeftijden komen voor. De linden zijn veel tot op den grond betakt, terwijl plaatselijk ook lange, takvrije stammen voorkomen. Volgens ter plaatse verstrekte mededeelingen moet dit bosch in vroegere tijden veel geleden hebben van beschadiging door het vee (oud weiderecht). Nu de staat het beheer in handen heeft, is het veeweiden hier verboden en wordt getracht den reeds ouden opstand zoo goed mogelijk te behouden en als merkwaardigheid te bewaren.

Het bleek wel mogelijk het linden hout nog in de omgeving te verkoopen tegen behoorlijke prijzen.

De bodem is begroeid met grassen en varens, terwijl als

houtopslag de haagbeuk overheerscht en steeds grooter plaats gaat innemen.

De tusschen de linden voorkomende eiken zijn $\pm$ 400 jaar oud. De linden staan door het vroegere afhakken veel op oude stobben; geleidelijk is gedund.

De linde, een z.g. winterlinde, bloeit laat.

Dat ook den beheerder dit merkwaardige boschobject ter harte ging, bleek wel uit zijn zorg, in verband met plannen voor wateronttrekking aan dit gebied.

Dat het bosch veel bezocht wordt, behoeft zeker geen nader betoog.

„Ein Besuch des Lindenwaldes gehört zu den schönsten Walderlebnissen“.

UIT DE DAGBLADEN.

Nieuwsblad van Friesland, 31 Aug. 1934.

INVENTARISATIE GRIENDCULTUUR.

Door de Nederlandsche Griend- en Rietcentrale zijn aan de bekende adressen formulieren gezonden, teneinde te kunnen beschikken over volledige gegevens bij eventuele steunverleening voor het snijden van teenhout en hakken van griendgewassen van den oogst 1934—1935.

Het inventarisatie-formulier moet bevatten de totale oppervlakte van het bedrijf, gesplitst naar den ouderdom der gewassen, alsmede de oppervlakte voor elke gemeente afzonderlijk.

Voorts wordt per afzonderlijk formulier opgave gevraagd van de vermoedelijk in het a.s. seizoen te hakken en te snijden gewassen, met voor de hakgrienden perceelsgewijze vermelding.

Zij die geen formulieren/ontvingen en wel griendlanden exploiteeren, kunnen hun aanvragen daartoe richten aan het bureau der voormelde Centrale, Hoogstraat 141, te Werkendam.

De terugzending van bedoelde formulieren moet geschieden vóór 10 Sept.

L. S.

Mocht U door een vergissing twee September-nummers ontvangen hebben, dan verzoeken wij U beleefd, daarvan 1 exemplaar terug te zenden aan den Voorzitter van de Redactie-Commissie Prof. A. te Wechel, Wageningen.

REDACTIE.